

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

**ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ**

Αριθμ. Πρωτ. 719

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 5ῃ Αὐγούστου 2022

Πρός

τούς Εὐλαβεστάτους Κληρικούς, τούς Ὅσιωτάτους Μοναχοὺς
καί τόν εὐσεβῆ Λαό τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Τιμοῦμε, σήμερα, τὴν Παναγία, τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, τὸ μέγιστο παράδειγμα τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ὑπακοῆς πρὸς τόν Θεό καί ἡ ὁποία ἔζησε μέσα Τῆς, τὸ ἀνερμήνευτο μυστήριον τῆς Σάρκωσης τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Παναγία ἔχει κυρίαρχη θέση στό σχέδιον τῆς Θείας Οἰκονομίας καί εἶναι αὐτή πού κατά τόν Ἅγιο Γρηγόριον τόν Παλαμᾶ ἀποτελεῖ τὸ μεθόριον τῆς κτιστῆς καί ἄκτιστης φύσεως^[1]. Ὅπως μάλιστα λέει ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος Σαχάρωφ: «...δι' αὐτῆς, (τῆς Παναγίας) καί χάρις αὐτῆς ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου εἰσῆλθε σέ νέα τροχιά ἀσύγκριτα μεγαλειωδέστερη παντός ὅτι ὑπῆρχε πρὸ αὐτῆς (τῆς Παναγίας)...»^[2].

Ἡ μεγαλειότητα αὐτῆ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στήν ὀρθή πίστη καί στό ὑγιές ἐκκλησιαστικό φρόνημα, τὰ ὁποία δέν ἐδράζονται οὔτε στήν νοησιαρχία, οὔτε στή φαντασμαγορία τῆς ἐφήμερης ἐντύπωσης. Πολύ δέ περισσότερο, ἡ ὀρθή πίστη καί τὸ ἀτόφιο ἐκκλησιαστικό φρόνημα δέν ἐδράζονται σέ ἀπόψεις «προφητολογιῶν», «θαυματολογιῶν», σέ δῆθεν «ἀποκαλύψεις» καί σέ ἄλλα τινά συναφῆ μέ αὐτὰ φαινόμενα τῶν καιρῶν μας, πού ὀρισμένοι ἐνεργοῦν, οὐδέ μερικῶν ἐκκλησιαστικῶν προσώπων ἐξαιρουμένων, μέ διάφορες μεθόδους, ἰδιαίτερος στόν χῶρον τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων ἐνημέρωσης.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, τὸ ἔτος 2015, εἶχε ξανά ἀπευθυνθεῖ πρὸς ἐσᾶς, γιά τὰ ἐν λόγῳ φαινόμενα. Ἐπειδή, ὅμως, παρατηρεῖται ἐπαύξησή τους, ἡ ὁποία ἐπιφέρει πνευματική σύγχυση, ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐφιστᾶ καί πάλι τὴν προσοχή ὅλων, διότι ὅλα αὐτὰ δέν ἔχουν καμιὰ σχέση μέ τόν, ἐκ Θεοῦ, προφητικό λόγο τῶν Ἁγίων καί μέ τὰ, διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἐπιτελούμενα θαύματά τους.

Ὁ πεσμένος ἄνθρωπος, κάθε ἐποχῆς, πού ἀπέχει, ἐν πολλοῖς, ἀπό τό πάμφωτο βίωμα τῶν Ἁγίων, ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἀλήθεια, πῶς μπορεῖ μέ τόση περισσή αὐτοπεποίθηση, νά ἐρμηνεύει ἐπερχόμενα γεγονότα μακριά ἀπό τήν ἀδιάψευστη, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς;

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, μᾶς διδάσκει: «τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων, πρὸς διάκρισιν καλοῦ τὲ καὶ κακοῦ»^[3] δηλαδή, «ἡ στέρεη τροφή εἶναι γιὰ τοὺς ὄριμους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴ συνεχῆ χρήση ἔχουν ἐξασκήσει τὰ αἰσθητήρια τους, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ διακρίνουν τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό».

Γιὰ νὰ ἔχουμε τήν, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, διάκριση τοῦ καλοῦ ἀπὸ τὸ κακό, τοῦ αὐθεντικοῦ ἀπὸ τὸ κίβδηλο, γιὰ νὰ ἔχουμε τὸ χάρισμα τῆς διακρίσεως γιὰ τὸ τί εἶναι ἀπὸ τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ ἢ ἀπὸ πονηρὰ πνεύματα ἢ ἀπὸ ἀνθρωποπαθεῖς φαντασίες καὶ ὄνειρα, πρέπει νὰ ἔχουμε γευθεῖ ἀληθινὰ ἀπὸ τὸ βαθύ μυστήριον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὴν πλάνη νὰ ἀρκούμαστε σ' αὐτὰ τὰ χαρίσματα πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, νὰ τὰ καλλιεργοῦμε μέ πνευματικὸ ἀγῶνα, ἐντός τῆς ἀγιάζουσας Ἐκκλησίας, στηριζόμενοι στὴν ἀγιοπνευματικὴ ἐμπειρία Τῆς.

Στὴν ἐποχὴ μας, δυστυχῶς, εὐκόλα ριζοβολεῖ ἡ πνευματικὴ αὐτονόμηση, ὀφειλόμενη, κατ' οὐσίαν, στὴν πνευματικὴ ἀκαρπία. Στὴν περίπτωσι, μάλιστα πού τὸ κενὸ πού ἐπιφέρει ἡ ἀκαρπία στὴν ψυχὴ, ὑποκατασταθεῖ μέ ψευδοπροφητείες, μέ ἀκατάσχετη θαυματολογία, μέ δῆθεν ὁράματα καὶ μέ δῆθεν χαρισματικούς γέροντες, ἡ ψυχὴ γίνεται πνευματικὰ ἀνάπηρη.

Εἴμαστε μυσταγωγούμενοι στὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἁγίων, γι' αὐτὸ ἔχουμε ἀνάγκη τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τῆς Ἐκκλησίας, εἰδάλλως ἡ ψυχὴ περισπᾶται μεταξὺ τῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ ψεύδους.

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ὁ Καυσοκαλυβίτης, λέει: «Οἱ μπερδεμένοι ψυχικὰ ἄνθρωποι γίνονται αἵρετικοί. Ἡ αἵρεσις ὅμως εἶναι σύστημα καὶ, ὡς σύστημα πού εἶναι, κάνει τοὺς ἀνθρώπους δραστηρίους, ἐνεργητικούς, μεθοδικούς. Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως δέν εἶναι σύστημα. Εἶναι ἀγάπη, εἶναι σεβασμὸς προσώπου, εἶναι ὁ Χριστός, εἶναι τὸ πᾶν. Γιὰ νὰ εἶσαι μεθοδικός, ἐνεργητικός, ἀποτελεσματικός, μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, πρέπει νὰ ἔχεις σωστὴ σχέση μέ τὸν Χριστό. Ἐάν δέν ἔχεις σωστὴ σχέση μέ τὸν Χριστό, τότε γίνεσαι σκληρός, δηκτικός, μεσσίας, ζηλωτής, τεμπέλης, καὶ χίλια-δυὸ ἄλλα πράγματα καὶ τὸ πιὸ τραγικὸ εἶναι ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνάγκαι σέ πνευματικότητα καὶ θεωρεῖς ὅτι ἐργάζεσαι γιὰ τὸν Χριστό, ἐνῶ ἐργάζεσαι γιὰ τὸν διάβολον καὶ ἔτσι γίνεσαι χειρότερος ἀπὸ τὸν αἵρετικό»^[4].

Σᾶς προτρέπουμε νά εἶσθε μακριά ἀπό πνευματικές πλάνες, προσοικειωμένοι μέ τόν Θεό, μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας, ἔχοντας τίς πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων, μέ πνευματική προσπάθεια ἐντός τῶν Ἁγίων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, πράγματα πού δέν ἀποκτοῦνται ἐπειδή κάποτε γνωρίσαμε ἓνα Ἅγιο ἢ ἐπειδή γνωρίζουμε κάποια πνευματικά πράγματα, μόνο μέ τόν νοῦ.

Σᾶς εὐχόμεσθε ἐγκάρδια νά ἔχετε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στόν πνευματικό σας ἀγῶνα, μέ ταπείνωση καί σύνεση, μέ τίς ἀνύστακτες πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Μέ πατρικές ἐν Κυρίῳ εὐχές

† Ὁ Κρήτης Εὐγένιος, Πρόεδρος
† Ὁ Γορτύνης καί Ἀρκαδίας Μακάριος
† Ὁ Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου Πρόδρομος
† Ὁ Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνός
† Ὁ Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων Εἰρηναῖος
† Ὁ Ἱεραπύτνης καί Σητείας Κύριλλος
† Ὁ Πέτρας καί Χερρονήσου Γεράσιμος
† Ὁ Κισάμου καί Σελίνου Ἀμφιλόχιος
† Ὁ Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου Ἀνδρέας

Νά ἀναγνωσθεῖ στους Ἱ. Ναούς κατά τήν Ἑορτή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

[1]. «Οὐκοῦν αὐτή μεθόριόν ἐστί κτίστης καί ἀκτίστου φύσεως...», Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ὁμιλία 53, 23.

[2]. Ἀρχιμ. Σωφρονίου, Ὁψόμεθα τόν Θεόν καθώς ἐστίν, Ἑσσεξ Ἀγγλίας 1996, σ. 342.

[3]. Ἐβρ. 5,14.

[4]. Ἀπό τό βιβλίον Ἀπό τό σημειωματάριο ἑνός ὑποτακτικοῦ, τ. Α', ἔκδοση τοῦ Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, Μήλεσι, 2016.